

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

CABINET PROCUROR ȘEF

Nr. 1099/C/2015

27 martie 2015

Către,

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

**Comisia comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea
propunerii legislative de revizuire a Constituției României**

Urmare adresei dumneavoastră nr. 14/18.03.2015, vă comunicăm propunerile Direcției Naționale Anticorupție cu privire la modificarea și completarea inițiativei legislative privind revizuirea Constituției.

Cele mai importante prevederi constituționale care afectează activitatea Direcției Naționale Anticorupție sunt cele referitoare la libertatea individuală, imunitatea parlamentară, răspunderea membrilor guvernului și statutul procurorilor.

Astfel, considerăm că se impune modificarea art. 23 alin 3 și stabilirea duratei reținerii la 72 de ore. Prevederile actuale stabilesc o limită nerezonabilă,

raportat la specificul infracționalității complexe și la exigențele pe care le presupune exercitarea dreptului la apărare. Realizarea audierilor, aducerea la cunoștință a învinuirii, întocmirea tuturor actelor procesuale, prezentarea dosarului la instanță, studierea cauzei de către judecător și inculpați și desfășurarea ședinței de judecată într-un interval de 24 de ore impun să privească toți participanții la procesul penal de posibilitatea de a-și exercita în mod complet atribuțiile. Din acest motiv, majoritatea statelor europene au prevăzut în legislație o durată a reținerii de 48 sau 72 de ore, care este în deplină concordanță cu exigențele Curții europene a Drepturilor Omului.

Se impune modificarea art. 72, astfel încât imunitatea parlamentară să se limiteze strict la declarațiile politice ale deputaților și senatorilor. Condiționarea unei măsuri preventive de acordul colegilor persoanei cercetate reprezintă o formă de discriminare față de ceilalți cetățeni implicați într-un proces penal și o limitare a atribuțiilor constituționale ale judecătorilor, singurii îndrituiți să dispună cu privire la privarea de libertate a unei persoane. Doar un judecător prezintă garanțiile profesionale și de independență pentru a analiza dacă într-o anumită cauză sunt suficiente probe, dacă o faptă este prevăzută de legea penală sau dacă lăsarea în libertate a unei persoane prezintă pericol public.

În același sens considerăm că este necesară modificarea art. 109 alin. 2, astfel încât să se elimine condiția unei cereri formulate de autoritatea executivă sau de cea legislativă pentru tragerea la răspundere penală a unui ministru suspectat de săvârșirea unei infracțiuni. Această atribuție trebuie să rămână în domeniul exclusiv al autorității judecătorești, care, la rândul său, nu poate să împiedice una din celelalte puteri să își exercite competențele specifice.

Cu privire la prevederile art. 132 alin. 1, considerăm că pentru buna funcționarea justiției este esențial statutul de independență al procurorilor în raport de puterea executivă, astfel încât se impune eliminarea mențiunii potrivit căreia aceștia își desfășoară activitatea sub autoritatea ministrului justiției.

Cu considerație,

Laura Codruța KÖVESI

Procuror șef direcție

